

Vážení členové Diecézní rady,

v návaznosti na kritiku vystavení svatých ostatků Buddhů v kostele sv. Jana na Prádle bych se s Vámi ráda podělila o v mnohém osvětlující úvod, dva příběhy z knihy Henri Brunela Humor zenu a mou zkušenost.

Úvod

V humoru je svoboda zenu. Drze třese stromem učenosti.

Humor je jiný způsob, jak pohlížet na bytí a jak vykládat svět. Relativizuje, odlehčuje, probouzí. Není zenu bez humoru. Zen se totiž s nedůvěrou vyhýbá intelektuálistině, mnohmluvnosti a upřednostňuje přímou zkušenost. Díky humoru vytváří ten šťastný odstup, který očišťuje od jedu teorií, chrání před nemístným uctíváním, zachraňuje od ulpívavého staromilství.

Ve všech dobách, tváří v tvář nejrůznějším náboženstvím i kulturám je zenový humor báječným kopnutím do mraveniště. Vyzývá k překonání dogmatismu, k prostotě Lásky bez hranic, k nekonečné trpělivosti, k porozumění pro všechno a pro všechny. Pootevírá "bránu bez brány" vedoucí k Probuzení.

Křesťanský student

Jednou ráno se u brány zenového kláštera nedaleko Kjóta objevil nějaký mladík ze Západu.

Přál si setkat se s mistrem, jehož proslulost sahala daleko za hranice Japonska.

"Co chceš, cizinče?" zeptal se Gozan, když ho zdvořile přijal.

"Mistře", odvětil mladý muž, "přišel jsem z velké dálky, abych pod vaším vedením studoval zen..."

"Jakého jsi náboženství?"

"Jsem křesťan, Mistře."

"Máš s sebou nějaké svaté texty své víry?"

"Ano, Mistře, mám Bibli."

"Já neznám křesťanskou Bibli, přečti mi z ní kousek."

"Blahoslavení ti, kteří lačnější a žíznivější po spravedlnosti, neboť oni nasyceni budou.

Blahoslavení milosrdní, neboť oni milosrdenství dojdou.

Blahoslavení čistého srdce, neboť oni Boha viděti budou.

Blahoslavení pokojní, neboť oni synové Boží slouiti budou."*

"Zajímavé!" hlesl mistr zenu, "přečti mi ještě něco..."

"Slyšeli jste, že říkáno bylo: Milovati budeš bližního svého a nenávidět budeš nepřítele svého.

Ale já Vám pravím: Milujte nepřátele své, modlete se za ty, kteří vás utiskují."*

"Výborně!" pravil mistr. "Žij tak, jak je psáno v křesťanské Bibli. Moje učení nepotřebuješ."

A po těch slovech se s úsměvem vzdálil.

Dřevěný Buddha

Jedné hrozné zimní noci našel zenový mnich Tan-Sia útočiště ve zdánlivě opuštěném chrámu. Rozdělal oheň, rozložil si futon a usnul. K ránu došlo dříví, a tak vzal z oltáře sošku

Buddhy a hodil ji do plamenů.

Když přišel strážce chrámu a zjistil škodu, velice se rozzlobil:

"Nechám vás zavřít za svatokrádež!" vykřikoval.

Tan-Sia neřekl ani slovo a prohraboval popel.

"Co to děláte?" ptal se strážce chrámu.

"Dávám stranou Buddhovy svaté ostatky..."

"Prosím vás," řekl strážce a krčil rameny, "jak můžete sbírat 'svaté ostatky' Buddha ze dřeva, vy hlupáku?"

"Nejsou-li ostatky svaté, tak nebyl svatý ani ten Buddha," řekl Tan-Sia, narovnal se, sebral z oltáře dalšího dřevěného Buddha a vesele ho hodil do ohně.

*) Citáty z Bible jsou převzaty z vydání Bible kralické, 1936

I když nejsem součástí farnosti, do kostela sv. Jana na Prádle již deset let přicházím. Jan Židlický otvírá dveře čerstvému závanu vzduchu, díky kterému duch Boží proudí oskud chce a kam.

Zní tóny didgeridoo, přicházím. Zní tóny skleněných mis, přicházím. Zní tóny varhan, strun,

lidských hlasů, přicházím. Zní slova Písma, přicházím. Ticho svatých ostatků promlouvá o věcech prvních i posledních, přicházím.

Tam, kde je svoboda Ducha, stále se s vděčností vracím.

Lucie Suzanová

Nedvědovo náměstí 7

147 00 Praha 4